

Πνευματική Οικοδομή

■ Πώς λύνονται οί διαφωνίες

Συμπαράσταση από τόν Φύλακα Άγγελο* «Κανείς δέν εἶναι πραγματικά μόνος...»

Τὸ ἐξῆς περιστατικό τὸ ἀφηγήθηκε μὲ μεγάλη συγκίνηση μιὰ εὐσεβέστατη κυρία, ἀρκετὰ ἡλικιωμένη, ἡ ὁποία ἀξιώθηκε νὰ δεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά της νὰ ἀφιερώνεται στὸν Θεό.

Συνέβη, ὅταν ἦταν νεαρὴ μητέρα καὶ εἶχε τὰ παιδάκια της μικρά.

Ἐπειδὴ ἡ ζωὴ ἦταν δύσκολη τότε καὶ ἐργαζόταν μόνο ὁ σύζυγος, προσπαθοῦσαν μὲ οἰκονομία νὰ ζήσουν, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ κτίσουν καὶ ἓνα σπιτάκι, μήπως γλυτώσουν ἀπὸ τὸ ἐνοίκιο, πού τοὺς ἐξαντλοῦσε οἰκονομικά.

Τὰ παιδάκια ὅμως ἦταν ἀδύνατα, καὶ εἰδικὰ τὸ ἓνα. Ὁ γιατρός στὸν ὁποῖο τὰ πῆγαν, συνέστησε καλὴ διατροφή· καλύτερη ἀπ' ὅση εἶχαν.

Ἡ μητέρα συμφώνησε μαζί του καὶ προσπαθοῦσε νὰ πείσει καὶ τὸν σύζυγό της, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ ἦταν καὶ ἐκεῖνος καλὸς πατέρας καὶ τὰ ἀγαποῦσε τὰ παιδιά, ἤθελε νὰ ἐξακολουθήσει τὴν μικρὴ ἀποταμίευση, γιὰ τὸ λόγο πού προαναφέρθηκε. Ἐτσι ἔφτασαν νὰ διαφωνήσουν. Ἦρεμα, βέβαια, ἀλλὰ δημιουργήθηκε ἓνα στενόχωρο ἀδιέξοδο.

Αὐτὴ ἡ συζήτηση ἔγινε μέσα στὸν κήπο τοῦ Ζαπτείου, ὅπου οἱ γονεῖς εἶχαν βγῆ περίπατο μαζί μὲ τὰ μικρὰ παιδάκια τους.

Ἡ νεαρὴ μητέρα, ἡ ὁποία σημειωτέον ἦταν ὀρφανὴ ἀπὸ μικρὸ παιδί καὶ δέν εἶχε κοντὰ της κανέναν συγγενῆ, γιὰ νὰ βοηθήσει νὰ πεισθῆ ὁ σύζυγος, ἔνιωσε πολὺ πόνος καὶ τὰ μάτια της γέμισαν δάκρυα.

Δὲν εἶπε ὅμως οὔτε λέξι. Ἦταν ἄνθρωπος ποὺ εἶχε τὴν δύναμη τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς σιωπῆς στὶς δύσκολες ὥρες.

Προσευχήθηκε ὅμως νοερὰ ἐκείνη τὴν στιγμή μὲ ἀφάνταστη πίστη καὶ πόνο καὶ εἶπε στὸν Θεό:

«– **Θ**εέ μου!... **Λ**υπήσου με, καὶ φώτισέ τον!... **Λ**υπήσου με, γιατί δὲν ἔχω κανέναν νὰ μὲ βοηθήση! **Κ**ανέναν!...».

Ἐνῶ ὅμως ἔλεγε αὐτὰ μὲ τὴν μυστικὴ προσευχὴ τῆς, βλέπει δίπλα τῆς μία φωτεινὴ μεγαλοπρεπῆ ὑπαρξή! Ἐναν γλυκύτατο Ἄγγελο τοῦ Θεοῦ μὲ ξανθὰ μαλλιά, ποὺ τὴν κοίταζε μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ συμπάθεια!

Ταράχθηκε ἐλαφρὰ, ἀλλὰ καὶ πάλι κατάφερε καὶ δὲν μίλησε.

Ὁ Ἄγγελος, ὁ Ἄγγελός τῆς, ἀμέσως ἔγινε ἀφαντος, ἀφοῦ πρῶτα τῆς ἔδωσε τὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα τοῦ Θεοῦ:

«**Δ**ὲν εἶσαι μόνη, κόρη μου!...».

Σὲ λίγο ἀκούσθηκε γλυκεῖα καὶ ταπεινωμένη ἡ φωνὴ τοῦ συζύγου τῆς νὰ λέη:

«– **Ἐ**χεις δίκαιο, “**Μαρία**” μου. **Π**ρῶτα εἶναι ἡ υἰεία τῶν παιδιῶν μας καὶ μετὰ ἔχει ὁ Θεὸς καὶ γιὰ τὸ σπίτι!».

Νὰ πῶς λύνωνται οἱ διαφωνίες, ὅταν ὑπάρχουν ἄνθρωποι προσευχῆς!

Καὶ τὸ ἄλλο:

Κανεὶς δὲν εἶναι πραγματικὰ μόνος, ἀλλὰ νιώθει μόνος, ἂν δὲν ζῆ κατὰ Θεόν...

(*) Μηνύματα ἀπὸ τὸν Οὐρανό, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Βαρνάκοβας, Δωρίδα 2005. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.